

הדגשים ורגשות על פי פרשת השבוע

הדגשים ורגשות על פי פרשת השבוע

פרשת ויקרא - פורים | עלון מס' 71

'קרבן - הקרבה - קרבה'

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָן לַיהוָה מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן מִקְרִיבֵי אֶת קָרְבָנְכֶם:

בפרשיות אלו אנו לומדים על דיני הקרבת הקרבנות לסוגיהן השונים, כשכל קרבן יש דינים שונים בצורת ההקרבה ומקום ההקרבה וכו'.

אך יש להבין מהו בכלל המשמעות של המילה קרבן??

אמא: שרה - אני רוצה שתסיימי לנקות את המקרר ואחרי זה את עוברת לנקות את התנור ואחרי זה נראה מה הלאה...

שרה: אמא כמה אני מסוגלת... אני חייבת לצאת לקנות דברים לכבוד החג... אני חייבת נעליים לפסח...

אמא: שרה אין ברירה אני חייבת ת'עזרה שלך... אני לא משתלטת לבד..

שרה: אבל כמה אני יכולה... אני כל הזמן עוזרת לך... אין לי כח...

אמא: עוד מעט כבר אבא מביא את המוצרים של פסח וחייבים מקרר נקי..

שרה: אמא נראה לך שאני קרבן פסח?? למה הכל נופל עליי??

האמת שהביטוי קרבן - בשפת זמנינו הינה ביטוי למסכנות ואומללות... כאילו מפילים עלי את כל העול הקיים.. ישנו ביטוי לאדם המיילל על מצבו - מתבכיין בלע"ז - שהוא מתקרבן... הופך עצמו למסכן... הסיבה לכך כי הושרש בקרבנו כי האדם המביא קרבן הרי היה צריך לעשות לו את אשר נעשה לקרבן.. לשחוט ולהקריב ולעשות לאדם את אשר נעשה לכבש - וכמו שמביא הרמב"ן - **כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלהיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו, לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה..**

האמת שזה נראה אפ' מוזר מעט - אדם עושה עבירה... נכשל בחטא... והפתרון הוא שיביא איזה כבש או שעיר וכדו' וכפר בעדו... חיים קלים... כן ברור שהוא צריך לשוב בתשובה... אבל אם זה היה הכוונה של הקרבן אז בעצם יש כאן בריחה חלילה למקום הכי קל... תביא קרבן וזהו... כביכול האדם שחטא יחשוב לעצמו - נו... עשיתי עבירה, והנזק שלי הוא 2000 שקל כבש, ועוד חצי יום עבודה שעליתי לירושלים, ובזה נסתיים הענייני?? ויותר, עם זה היה הסיפור האם לא היה עדיף שנקנס אותו ויביא סכום של כסף תרומה לבית המקדש על כל חטא??

ברור לכולנו שזה לא כך..

בביאור השורש של המילה קרבן, הוא מלשון להתקרב... אחרי החטא... אחרי הריחוק... יש צורך להתקרב חזרה... הקרבן - זה לא שלוקחים את הדם ושופכים ועושים איזה טקס שלם שכולל כל מיני עבודות של שחיטה וקבלה וזריקה והקטרה וכו' הקרבן אינו ביטוי לכבש כביכול המסכן שמשלם בחייו על הפשעים והעוונות שלך.. הוא אינו התחליף שלך.. אלא הוא ביטוי לאותו רצון של האדם להתקרב לבוראו.. אחרי

הריחוק... אחרי שאדם נכשל והמרה את פיו של בורא עולם.. הוא מתחרט... ומביא קרבן ושואף להתקרב... הוא רוצה להיות קרוב...

אז מה העניין באותו קרבן שמקריבים? א"א להתקרב גם בלי קרבן??

בהמשך הפרשה כתוב - **וְקָרְבוּ וְקָרְעוּ יִרְחִץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַפֶּלַל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה**.. כאשר מקריבים קרבן יש ריח ניחוח לד', וכי נשאל בורא עולם זקוק לריח?? מה זה ריח ניחוח?? מה - כביכול בורא עולם יושב בשמי שמיא ואומר ואוו... איזה ריח טוב... הנה פלוני הקריב לפני קרבן... זה הסיפור??

מבאר רש"י - **ריח ניחוח - נחת רוח לפני, שאמרתי ונעשה רצוני**.. - ריח ניחוח זה לא הרעיון כמו אדם ששואף בקרבו איזה ריח של בושם טוב.. ניחוח זה ביטוי לנחת רוח.. 'שאמרתי ונעשה רצוני'... בורא עולם שמח, שאדם הלך ועשה את רצון בורא עולם.. זה עושה לבורא עולם נחת..

כעת עם כל הסיפור של הקרבן שאתה מקריב, זה נטו שאתה מרגיש, איזה כיף שבמקום שיצליפו בי.. וישחטו אותי.. אז יש לי כבש כפרה עלי.. זה לא עושה שום נחת.. הנחת רוח... זה שאתה מבין שאחרי שהתרחקת אתה רוצה להתקרב זה הביטוי העמוק של הקרבן.. רבש"ע נפלתי ואני חפץ לשוב להתקרב אליך איך? אני יעשה בדיוק כפי שציוות עלי.. אני יביא כבש או שעיר או מה שצריך ואני אתקרב אליך.. זה עושה נחת רוח לבורא עולם...

אדם צריך לזכור שכל פעולת הקרבה יוצרת קרבה... זו לא התמסכנות... כשאדם מקריב למען הילדים.. המשפחה... ההורים... הוא יוצר קרבה... כשיש לאדם אירוע משפחתי, והוא מוותר לצורך כך על אזור הנוחות האישי שלו.. זה יוצר קרבה... כשאדם מקריב מעצמו למען חבר וידיד.. זו הקרבה שיוצרת קרבה...

ונסיים בדברי הרש"ר הירש שכותב - **אין ד' דורש סיפוק ע"י הקרבן, אין הוא מבקש נקמה ושואף לדם, ומקבל את הבהמה הגוססת כתחליף לאדם, שנתחייב מיתה, לא כי, אלא שם השם נקרא על הקרבן, ובמידת הרחמים יזכר, עיצומו של הקרבן איננו המתה אלא תחיה וחיידוש הוויה, כניסה לחיים נעלים וטהורים, והחלפת כח לחיים אלה מתוך מקור לא אכזב של חסד ד', ואילו בקרבת ד' הוא ייטול את חלקו, בקיום נצחי ברצון ד'.**

לכל הקוראים הנאמנים ולכל בית ישראל

פורים שמח

ויה"ר שמיום קדוש זה נזכה כולנו יחד
שיפתחו שערי שמים לרחמים ולרצון
וימלאו כל משאלות הלב לטובה ולברכה
עד בלי די



שבת שלום
ומבורך

'פורים' – הגילוי של ההסתר...

ועוד יותר הרי לכל אורך התהליך המצב היה מאד גרוע לכלל ישראל... יש גזירת כליה... והכל נראה אבוד.. וברגע קטן הקב"ה הופך את הכל ומאבל ליום טוב.. ומאפילה לאורה... הכל מתהפך.. ונהפוך הוא...

וכל השם פורים נגזר מהמילה פור מהגורל שהפיל המן וכידוע שגורל הוא ההשגחה הפרטית הכי מדוייקת שיש כי אין שום סיבה שיצא בגורל דווקא תוצאה כזו ולא אחר... חוץ מהסיבה היחידה שזה רצונו של בורא עולם..

ובגלל עוצמתו של יום – הרי קיבלנו בו מתנה של כל הפושט יד נותנים לו... ונכון אפשר להוריד את הפירוש כפשוטו, למתת יד של כסף גשמי... אך מי שמבין מה טמון ביום עצום זה, יודע שכל הפושט יד כלפי מעלה.. ומבקש מבורא עולם את צרכיו.. גם הגשמיים וגם הרוחניים .. מי שמתחבר ביום זה למלך... הרי לא בודקין בציציותיו, האם הוא ראוי או לא.. הרי נותנין לו... ומי לא יחכם ויבקש את מה שצריך באמת ממי שיכול באמת לתת...

ומצינו בקדמונים שכתבו ש'יום כיפורים כפורים' הוי אומר מי נתלה במי יום כיפור זה כמו פורים, והגאון אף מבאר שהשלמת חציו לכם של יום כיפור זה ביום הפורים.. משמעות הדבר שההשגות העצומות הטמונות ביום זה, הינם כמו ההשגות שיהודי יכול להגיע ביום כיפור, אך עיצומו של יום, טמון ונסתר בתוך שלל התחפשות והמסכות...

וזה גם השוני בין מצוות השמחה שיש בשאר החגים שאנו שמחים במצוות ובציויי האלוקי של 'ושמחת בחגך' – שזה שמחה בדרגה אחת לעומת שמחת הפורים שבה יהודי שמח בעצם ההכרה והמציאות שהכל מאיתו יתברך.. הוא מנהיג והוא מנהל.. ובתוך כל ההסתר יש אור עצום.. אין שום פאשלה בהנהגה הכל מדוייק ומדוקדק.. זו שמחה של ההרגשה הכי נעלית שיכולה להיות לאדם.. אני מושגח... אני מפקח... אני מנוהל ועל ידי מי?? ע"י בורא עולם..

וכשנחבר לשמחה את אותה תפילה מעומק הלב – בבחינת כל הפושט יד – נזכה בס"ד לבחינת נותנין לו .. בלי שיבדקו בנו... עד כדי שכל אחד יכול לזכות להיפוך הדין ולצאת לאור גדול ולישועות עצומות מעל לדרך הטבע..

ובעצה טובה – באמת הטרדות בימי הפורים הינם רבות, גם מעצם קיום מצוות היום... וגם כל הסובב ביום זה הרי הוא בבחינת מסיח דעת מעומקו של יום... ועל כן נראה שאולי בן המוקפים, ידחוף את עצמו ביום הפרזים – לתפילה ולתחינה... לפשוט יד... וכי אם הוא יעמוד בתור יאמרו לו – צא כי זה לא היום שלך?? הרי כל הפושט נותנים לו... ובן הפרזים, שיידחף ביום של המוקפין... וכי בן בני ברק שיעלה לירושלים ביום ט"ו מישוהו יאמר לו זה לא היום שלך?? אז ביומיים של פורים יש לנו את ההזדמנות לפנות... לבקש... ובס"ד גם לקבל...

ובס"ד נזכה כלנו יחד לנצל את הימים הנעלים הללו... ליהודים הייתה אורה ושמחה וששון ויקר...

בימי הפורים חוץ מקיום מצוות היום ישנה עוד משימה נסתרת, והיא טמונה בשם 'מגילת אסתר' כל מהות הקריאה היא לגלות את ההסתר.. במגילה הכל טמון.. והכל נסתר.. בורא עולם אינו מוזכר אלא ברמז.. כאשר מוזכר המלך הרי הכוונה למלכו של עולם...

הרי כל מעשה המגילה נמשך על פני שנים רבות, וכל אחד שהיה מגיע באמצע התהליך לא היה מבין בכלל מה הקשר בין המאורעות שהיו לפני שנה ושנתיים למה שיקרה שנתיים אחרי...

ורק כאשר הדברים נכתבו במגילה, הרי לפתע הסיפור נתפר לנו בפרקיו ועלילותיו, שכל מקרה כביכול גרם למקרה אחר שגרם לתוצאה נוספת... ולבסוף הרי לנו מגילה שלימה – גילוי – כי הכל הכל הם רצונו הברור של בורא עולם.. וכל התהליך הוא אלוקי מתחילתו ועד סופו...

יום הפורים הוא יום המסוגל לדעת... ובעיקר להבין... כי כל אשר קורה לאדם, זה חלק מתהליך ארוך שאתה נמצא רק באמצעו... אולי אתה לא מבין מה הקשר בין דברים שהיו בעבר, למה שקורה איתך כעת בהווה, ולמה שיקרה איתך בעתיד... אך לא.. הכל קשור והכל רשום למעלה במדוייק.. בתהליך שבורא עולם קבע מה היא מקום המוצא ומה התהליך שלך להגיע אל היעד... נכון יש לך בחירה כיצד לנהוג ולהתנהל בכל תחנות חיידך... אך התחנה היא קבועה מראש... ונכון שאתה חי בהרבה הסתר ולא מבין למה כך ולמה אחרת.. ומה בורא עולם רוצה ממך כעת ומה הוא רצה לפני שנה.. אבל יום הפורים זהו יום שחלק ממהות העבודת היום זה לגלות בגילוי פנימי שהכל ברצונו הטוב... ולכל דבר יש סיבה ומסובב.. וחלילה לא נשכחת... ומה שקורה לך בכל עת ובכל שעה הרי זו השגחה פרטית ומדוייקת... ולא שחלילה נפלטת מהרשימות.. או שהשם שלך מחוק... אתה נמצא בתהליך ברור שבורא עולם תכנן וייעד עבורך באופן אישי...

ואת כל העוצמה האדירה הזו, בורא עולם הטמין והסתיר, בתוך יום שיש בו את כל הסיבות שלא להתבונן... ולא לחשוב... על כלום... יום של חגיגות ברחובות.. שמחה גדולה.. רמקולים... ושירים... והתרמות.. ושיכורים.. ויין... בתוך המסגרת של היום שלאדם ריק נראה כיום של הוללות ובאלגן.. והותרה הרצועה.. בתוך היום הזה הוסתר והוטמן אפשרות להגיע לדרגה עצומה, בגילוי האמונה שאין עוד מלבדו.. והכל שלו ומידו הכל..

אתה לא רואה את זה.. אתה לא מבין את זה.. בסדר.. גם מי שהיה בזמן מאורעות המגילה גם לא היה נראה לו שיש קשר... בין מות ושתי והמלכת אסתר.. בין תוכנית בגתן ותרש.. לבין הרכבתו של מרדכי על הסוס בחוצות קריה... ורק בסוף כשכל הקצוות נתפרו – קיבלנו את ימי הפורים לנצח...

נהלך ברגיש